

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Agnieszka Sołtyka (spr.)
Sędziowie:	SSA Małgorzata Gawinek SSO del. Mariola Wojtkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Olga Sikorska-Łatacz

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 roku na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Szpitala (...) w G. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 23 października 2013 roku, sygn. akt I C 393/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w G. na rzecz powoda (...) Szpitala (...) w G. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. odsetki ustawowe:

- od kwoty 1.115.378,68 zł (jeden milion sto piętnaście tysięcy trzysta siedemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt osiem groszy) za okres od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia 27 lutego 2013 roku

oraz

- od kwoty 40.000 złotych (czterdzieści tysięcy złotych) za okres od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia 4 marca 2013 roku

pomniejszone o kwotę 6.996 złotych (sześć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć) złotych;

2. znosi między stronami koszty postępowania;

II. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej

Skarbu Państwa kwotę 2.613 złotych (dwa tysiące sześćset trzynaście złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

Mariola Wojtkiewicz Agnieszka Sołtyka Małgorzata Gawinek

sygn. akt I ACa 282/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Szpital (...) w G. w dniu 6 października 2011 roku złożył pozew przeciwko J. A. i Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w G. o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwani mają zapłacić solidarnie powodowi kwotę 1 155 378,69 zł z należnościami ubocznymi i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód podał iż ówczesny Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. prowadził postępowania egzekucyjne przeciwko powodowi z wniosku wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w G. w następujących sprawach: KM2170/05, KM 2171/05, KM 2172/05, KM 2173/05, KM 2181/05, KM5556/05, KM5557/05, KM 5558/05, KM6239/04, KM6249/04, KM6251/04, KM6252/04, KM6253/04, KM6255/04, KM6256/04, KM6257/04, KM9222/04, KM9223/04, KM9224/04, KM9225/04, KM9226/04, KM9235/04. W toku prowadzonych egzekucji pozwany J. A. ustalił i pobrał stosunkowe opłaty w wysokości : 59 316 zł (KM2170/05, KM 2171/05, KM 2172/05, KM 2173/05, KM9223/04, KM9224/04, KM9225/04, KM9226/04), 28 715,90 zł (KM 2181/05), 30 782,63 zł (KM5556/05), 7 752,88 zł (KM5557/05), 11 919,59 zł (KM 5558/05), 52 687,59 zł (KM6239/04), 57 090,90 zł (KM6240/04, KM6249/04, KM6252/04, KM6253/04, KM6254/04, KM6255/04, KM6256/04, KM6257/04, KM9222/04) 55 967,83 zł (KM6251/04), 30 716,16 zł (KM 9235/04). W sprawie KM 6251/04 Sąd Rejonowy na skutek skargi wniesionej przez powoda postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2009 roku sygn. akt VIII Co 197/08 uchylił postanowienie komornika z 20 grudnia 2007 roku w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i zobowiązał go do ustalenia opłaty zgodnie z przepisami prawa. Komornik postanowieniem z dnia 17 czerwca 2009 roku ustalił, iż w skład opłaty wchodzi jedynie koszty doręczenia środków pieniężnych w wysokości 15 zł. W sprawie KM 6239/04 Sąd Rejonowy na skutek skargi wniesionej przez powoda postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2009 uchylił postanowienie komornika w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i zobowiązał go do ustalenia powstałej w sprawie nadpłaty. Komornik postanowieniem z dnia 23 czerwca 2009 roku ustalił nadpłatę na kwotę 1177,59 zł. Sąd Okręgowy w Gorzowie na skutek zażaleń Szpitala postanowieniem z dnia 29 stycznia 2009 roku w sprawie V Cz 193/08 uchylił postanowienia komornika o kosztach, polecając mu ich ponowne ustalenie. Wskutek zażaleń szpitala w sprawie V Cz 320/08 Sąd: w sprawach VIII Co 175/08, VIII Co 176/08, VIII Co 146/08, VIII Co 139/08, VIII Co 137/08 uchylił zaskarżone postanowienia i sprawę przekazał sądowi do ponownego rozpoznania ,w pozostałych sprawach uchylił postanowienia komornika w całości w przedmiocie kosztów egzekucyjnych polecając ich ponowne ustalenie. Komornik ustalił zatem w postanowieniach wydanych w 2009 roku ponownie koszty egzekucyjne, ustalając je na kwoty od 4zł do 16 złotych i stwierdzając, że komornikowi nie przysługuje opłata egzekucyjna od czynności podjętych w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego zgodnie z Uchwałą Sądu Najwyższego III CZP 90/08 z dnia 16 października 2008 roku oraz orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 maja 2006 roku w sprawie P 18/05. W ocenie powoda bezsporne jest, że kwota dochodzona pozwem w wysokości 1 155 378,68 zł została pobrana niezgodnie z prawem przez pozwanego J. A. i stanowi uszczerbek w mieniu powoda, a więc poniesioną szkodę. Zgodnie z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji komornik obowiązany jest do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Powód w dniu 16 lipca 2009 roku doręczył pozwanemu J. A. wezwanie o zapłaty kwoty 1 155 378,68 zł. Do chwili obecnej pozwany nie zaspokoił roszczenia powoda. Odpowiedzialność pozwanego Skarbu Państwa wobec powoda uzasadniona jest treścią art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji.

Pozwany J. A. w dniu 19 grudnia 2011 roku złożył odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu kwestionował roszczenie powoda co do zasady i wysokości. Pozwany wskazał, iż analiza treści uzasadnieniu pozwu i przedstawionych przez powoda dokumentów nie wskazuje na

powstanie szkody w mieniu powoda jak i niezgodne z prawem działanie pozwanego oraz związku przyczynowego pomiędzy tymi zdarzeniami. Pozwany powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego III CZP 90/08 stwierdził, że warunkiem sine qua non odpowiedzialności komornika jest bezprawność jego działania, która nie może być uzależniona i postrzegana tylko i wyłącznie przez pryzmat jednej z licznych uchwał Sądu Najwyższego, lecz przede wszystkim przez niezgodność postępowania z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Okręgowego w G. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kosztów procesu. W uzasadnieniu podał, iż działanie komornika nie może być uznane za niezgodne z prawem. W ocenie pozwanego nie każdą nieprawidłowość w działaniu władzy publicznej można kwalifikować jako bezprawność rodzącą odpowiedzialność deliktową. Kwestia przysługiwania komornikowi opłaty egzekucyjnej od kwot przekazanych przez niego na rachunek depozytowy sądu w czasie zawieszenia postępowania egzekucyjnego z mocy art. 24 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej z dnia 15 kwietnia 2005 roku na podstawie uprzedniego zajęcia wierzytelności następnie zwróconych dłużnikowi w efekcie umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela, wzbudza wątpliwości w orzecznictwie sądu. Nie można zatem przyjąć za bezprawne przyjęcie przez pozwanego komornika jednej z obowiązujących wówczas interpretacji przepisów prawa. Była to zresztą interpretacja zgodna z poglądem Sądu Rejonowego w G.. Tym samym stan faktyczny sprawy nie wyczerpuje hipotezy art. 23 ust. 1 ustawy o komornikach, a w konsekwencji brak jest podstaw solidarnej odpowiedzialności Skarbu Państwa.

Pozwany podniósł także, niezależnie od powyższego, zarzut przedawnienia roszczenia w całości. Stosownie do art. 442¹ § 1 k.c. do roszczeń z czynów niedozwolonych powstałych przed dniem 10 sierpnia 2007 roku stosuje się trzyletni okres przedawnienia od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia, jednakże w każdym wypadku roszczenia przedawniają się z upływem 10 lat od dnia w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. W realiach sprawy powód wiedział zarówno o szkodzie jak i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia już w dniu zdarzeń wywołujących szkodę, lecz z pozwem wystąpił dopiero w październiku 2011 roku.

W trakcie niniejszego procesu powód zawarł ugodę sądową z pozwanym J. A. i postępowanie wobec tego pozwanego zostało prawomocnie umorzone postanowieniem z dnia 15 stycznia 2013 roku.

Pismem z dnia 19 marca 2013 roku powód cofnął pozew w stosunku do pozwanego Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w G. w zakresie należności głównej, tj. kwoty 1.155.378,68 zł a podtrzymał pozew w pozostałym zakresie, tj. odsetek ustawowych od kwoty 1 115 378,68 z od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia 27 lutego 2013 roku od kwoty 40 000 zł od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia 4 marca 2013 roku. Pozwany Skarb Państwa wnosił konsekwentnie o oddalenie powództwa w całości.

Na rozprawie w dniu 23 października 2013 roku powód wskazał, że nastąpiło przekształcenie podmiotowe po stronie powodowej. Za dotychczasowy (...) Szpital (...) wstąpił następcą prawny – (...) Szpital (...) w G.

Wyrokiem z dnia 23 października 2013 roku Sąd Okręgowy w G. powództwo oddalił oraz zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa 7 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

J. A. jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. prowadził postępowania egzekucyjne przeciwko powodowi w sprawach: KM2170/05, KM 2171/05, KM 2172/05, KM 2173/05, KM 2181/05, KM5556/05, KM5557/05, KM 5558/05, KM6239/04, KM6249/04, KM6251/04, KM6252/04, KM6253/04, KM6255/04, KM6256/04, KM6257/04, KM9222/04, KM9223/04, KM9224/04, KM9225/04, KM9226/04, KM9235/04. W toku tych postępowań pobierał opłaty stosunkowe 59 316 zł (KM2170/05, KM 2171/05, KM 2172/05, KM 2173/05, KM9223/04, KM9224/04, KM9225/04, KM9226/04), 28 715,90 zł (KM 2181/05), 30 782,63 zł (KM5556/05), 7 752,88 zł (KM5557/05), 11 919,59 zł (KM 5558/05), 52 687,59 zł (KM6239/04), 57 090,90 zł (KM6249/04, KM6252/04,

KM6253/04, KM6255/04, KM6256/04, KM6257/04, KM9222/04) 55 967,83 zł (KM6251/04), 30 716,16 zł (KM 9235/04).

W sprawie **KM 6239/04** w dniu 31 stycznia 2008 roku zastępca komornika sądowego K. K. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 52 702, 59 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Odpis tego postanowienia doręczono powodowi 14 lutego 2008 roku. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. Sąd ten postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2009 roku uchylił zaskarżone postanowienie w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i polecił komornikowi Sądowemu – R. K. ustalenie powstałej w sprawie nadpłaty i poinformowanie o tym dłużnika. Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił nadpłatę w opłacie stosunkowej w niniejszej sprawie egzekucyjnej na kwotę 1 177,59 zł i ustalił, iż nadpłata ta została w całości pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie doręczono powodowi w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 6251/04** w dniu 20 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 55 982,83 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2009 roku uchylił zaskarżone postanowienie w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i polecił komornikowi Sądowemu – R. K. ustalenia opłaty zgodnie z przepisami prawa, doręczenie powodowi szczegółowego zestawienia kwot przekazanych do depozytu sądowego a następnie zwróconych dłużnikowi. Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 15 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 55 967,83 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego T. A.. Postanowienie doręczono powodowi w dniu 19 czerwca 2009 roku.

W sprawie **KM 2170/05** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 19.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 59 332 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 07 marca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 2170/05 postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 16 zł oraz stwierdził, iż opłata w kwocie 59 316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie powód odebrał w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 2173/05** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 59 316 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 07 marca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 2173/05 postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 14 zł oraz stwierdził, iż opłata w kwocie 59 316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie powód odebrał w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 6249/04** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 090,900 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 07 marca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 6249/04 postanowieniem z dnia 23 czerwca 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości

14 zł oraz stwierdził, iż opłata w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie powód odebrał w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 6255/04** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 104,900 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 07 marca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 6255/04 postanowieniem z dnia 23 czerwca 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 14 zł oraz stwierdził, iż opłata w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie powód odebrał w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 9224/04** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 59 330 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 07 marca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 9224/04 postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 14 zł oraz stwierdził iż opłata w kwocie 59316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie powód odebrał w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 9225/04** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 59330,00 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 07 marca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 9226/04 postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 14 zł oraz stwierdził, że opłata w kwocie 59316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie powód odebrał w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 9226/04** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 104,900 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 07 marca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 9226/04 postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 14 zł oraz stwierdził, że opłata w kwocie 59316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie powód odebrał w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 2171/05** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 59 332 zł złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 10 czerwca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 2171/05 postanowieniem z dnia 11 maja 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 16 zł oraz stwierdził, iż opłata w kwocie 59316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 2172/05** zastępca komornika U. P. wydała w dniu 17.12.2007 roku postanowienie, w którym między innymi umorzyła postępowanie sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 59 332 zł złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 10 czerwca 2008 roku oddalił skargę. Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w G., który zmienił zaskarżone postanowienie i nakazał komornikowi ponownie orzec o kosztach postępowania. Komornik R. K. w sprawie KM 2172/05 postanowieniem z dnia 11 maja 2009 roku ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 16 zł oraz stwierdził, iż opłata w kwocie 59316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 2181/05** w dniu 21 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 28 721,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2009 roku uchylił zaskarżone postanowienie w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i polecił komornikowi Sądowemu dołączenie do akt tytułu wykonawczego i ustalenie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Na powyższe postanowienie dłużnik złożył skargę, która postanowienie Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 marca 2008 roku w została oddalona. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 6 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 22715,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie doręczono powodowi w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 5556/05** w dniu 21 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 30 788,63 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2009 roku uchylił zaskarżone postanowienie w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i polecił komornikowi Sądowemu dołączenie do akt tytułu wykonawczego i ustalenie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 6 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 30 782,63 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie doręczono powodowi w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 5557/05** w dniu 21 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 30 788,63 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Niniejszy Sąd postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2009 roku uchylił zaskarżone postanowienie w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i polecił komornikowi Sądowemu dołączenie do akt tytułu wykonawczego i ustalenie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 4 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 7 752,88 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie doręczono powodowi w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 5558/05** w dniu 21 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 11 923,59 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 09 czerwca 2008 roku postanowienie w którym ustalił wysokość opłaty stosunkowej na kwotę 10 131,05. Dłużnik wniósł na niniejszej postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowieniem w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2009 roku uchylił zaskarżone postanowienie w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej i polecił komornikowi

Sądowemu dołączenie do akt tytułu wykonawczego i ustalenie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 4 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 11919,59 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.. Postanowienie doręczono powodowi w dniu 08 lipca 2009 roku.

W sprawie **KM 6240/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 105,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 09 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 15 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A.

W sprawie **KM 6252/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 090,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 05 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 15 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 6253/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 090,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 19 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 6 maja 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 16 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 6254/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 090,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 09 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 11 maja 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 14 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 6256/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 090,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 10 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy

Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 07 maja 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 14 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 6257/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 090,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 10 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 07 maja 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 14 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 9222/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 57 090,90 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 05 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 11 maja 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 14 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 57 090,90 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 9223/04** w dniu 17 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 59 316 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 05 czerwca 2008 roku postanowienie w którym oddalił skargę. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 07 maja 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 14 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 59.316 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

W sprawie **KM 9235/04** w dniu 21 grudnia 2007 roku zastępca komornika sądowego U. P. wydała postanowienie, w którym między innymi orzekła o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie i ustaliła, że opłata egzekucyjna w kwocie 30 722,16 złotych została pobrana przez odwołanego komornika J. A.. Powód wniósł skargę na tę czynność komornika do Sądu Rejonowego w G. VIII Wydziału Egzekucyjnego. Sąd ten wydał w dniu 12 czerwca 2008 roku postanowienie w którym zmienił postanowienie komornika i ustalił opłatę w wysokości 26 107,83 zł w pozostałym zakresie skargę oddalił. Dłużnik wniósł na niniejsze postanowienie zażalenie. Sąd Okręgowy postanowienie w sprawie V Cz 320/08 uchylił dotychczasowe postanowienie i nakazał ponownie rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 roku Komornik Sądowy R. K. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w wysokości 6 zł oraz iż opłata egzekucyjną w kwocie 30 716,16 zł została pobrana przez odwołanego Komornika Sądowego J. A..

Pismem z dnia 13 lipca 2009 roku powód wezwał opiekuna prawnego J. A. do zwrotu kwoty 1 155 378,68 zł.

Pismem z dnia 23 marca 2011 roku powód wezwał Prezesa Sądu Okręgowego w G. do zapłaty 1 155 378,68 zł z tytułu uwzględnienia skargi powoda na czynności komornika. Prezes Sądu Okręgowego w G. w piśmie z dnia 29 marca 2011 roku odmówił zapłaty żądanej kwoty, wskazując że jedynym zobowiązanym do spełnienia roszczenia powoda jest były komornik sądowy z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia.

W oparciu o takie poczynione w sprawie ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy stwierdził, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd ten stwierdził, że powód dochodził w niniejszej sprawie odszkodowania od pozwanego Skarbu Państwa Prezesa Sądu Okręgowego w G. na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 roku, Nr 167, poz. 1191 ze zmianami). Odpowiedzialność ta związana jest z czynnościami byłego komornika sądowego J. A. i przy spełnieniu ustawowych przesłanek miałaby charakter solidarny z komornikiem (art. 23 ust. 3) ustawy. Jest to odpowiedzialność deliktowa, stąd należy stosować przepisy o czynach niedozwolonych, w tym również o przedawnieniu roszczeń z czynów niedozwolonych, w szczególności art. 442¹ § 1 zdanie pierwsze kodeksu cywilnego.

Sąd I instancji uznał, że powód o szkodzie dowiedział się już z postanowień komornika, w których zawarte były rozstrzygnięcia o ustalonych i pobranych kosztach egzekucyjnych – co miało miejsce w pierwszym kwartale 2008 roku. Jednakże z pozwem wystąpił dopiero w październiku 2011 roku. Podkreślił Sąd, że powód fakt wiedzy na temat szkody potwierdził, składając skargi w dniu 15 stycznia, 20 lutego 2008 roku na postanowienia komornika, zarzucając nienależyte naliczenie i pobranie opłat. Zatem w momencie zaistnienia tych zdarzeń powód wiedział o okolicznościach niezbędnych do wystąpienia z powództwem, aby zapobiec ewentualnemu przedawnieniu roszczenia o odszkodowanie, opartym na przesłankach odpowiedzialności deliktowej - art. 23 u.k.s.e. Dlatego w ocenie sądu najpóźniej koniec pierwszego kwartału 2008 roku jest początkiem biegu trzyletniego termin przedawnienia. Składając skargi na czynności komornika powód powoływał się nie tylko na brak podstawy prawnej do pobrania i naliczania tych opłat, ale wskazywał dokładnie kwoty, o które zdaniem dłużnika zostały bezpodstawnie zawyżone koszty egzekucyjne. Sam fakt szkody był więc powodowi znany, jak również podmiot za nią odpowiedzialny, spełnione zostały więc przesłanki rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia. W tej sytuacji Sąd uznał, że nie można zgodzić się z twierdzeniem powoda, że termin przedawnienia należy liczyć od maja 2009 roku – od czasu doręczenia postanowień komornika ostatecznie (prawomocnie) określających należne koszty postępowań egzekucyjnych.

Sąd podkreślił, że składając skargi na czynności komornika powód wiedział i twierdził, że jego działanie jest bezprawne. W uzasadnieniu skarg powołał się także na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 08.05.2006 roku o sygn. akt P 18/05, którym określono, że obciążenie dłużników kosztami egzekucyjnymi za dobrowolne zaspokojenie wierzyciela, czyli zachowanie pożądanе i zgodne z prawem, jak i interesem wierzyciela, jest nieadekwatne do celu regulacji, wykazuje cechy swoistej kary finansowej. Powód w momencie wniesienia skarg mając przekonanie o bezprawnym działaniu komornika miał możliwość wystąpienia z pozwem o zapłatę. Wszelkie postępowania ze skarg na czynności komornika zakończyły się już w pierwszej połowie 2009r., a więc zdecydowanie wcześniej, niż upływał bieg przedawnienia. Nie mogły być one więc przeszkodą do wytoczenia powództwa w terminie pozwalającym na uzyskanie skutecznej ochrony prawnej.

Sąd Okręgowy uznał także, iż w niniejszej sprawie nie ma również zastosowania wskazany przez powoda art. 5 k.c.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 roku o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. nr 169, poz. 1417 ze zmianami).

Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. wniósł powód, zaskarżając go w całości i zarzucając:

- naruszenie art. 355 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w zakresie cofniętego pozwu, tj. należności głównych w kwocie: 1 155 378,69 zł. w stosunku do Skarbu Państwa, co było konsekwencją zapłaty w toku procesu przez pozwanego J. A. wymienionej kwoty, wobec powyższego we wskazanym zakresie wydanie wyroku stało się zbędne, należało więc, na podstawie w/w przepisu, umorzyć w tym zakresie postępowanie, a pozwanego w rozumieniu kosztów procesu należało zgodnie z art. 98 k.p.c. uznać za przegrywającego sprawę;

- naruszenie art. 442¹ § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, tj. uznanie, że roszczenia objęte niniejszym postępowaniem uległy przedawnieniu, w sytuacji gdy w rzeczywistości powód o szkodzie i osobie odpowiedzialnej za jej naprawienie dowiedział się dopiero z otrzymanych postanowień komornika R. K. z 2009 r., co oznacza, że roszczenie nie mogło ulec przedawnieniu, bowiem nie upłynął trzyletni termin przedawnienia, pozew został złożony przed jego upływem w dniu 6 października 2011 r.,

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd I Instancji dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, w zakresie uznania, że powód uzyskał wiedzę o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia wcześniej niż z otrzymanych postanowień komornika R. K., gdzie faktycznie powód taką wiedzę posiadał i mógł dopiero osiąść po otrzymaniu postanowień Komornika Sądowego R. K. z jego treści, gdyż w tych postanowieniach organ egzekucyjny ustalił prawidłową wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym ustalił i wskazał jakie koszty postępowania egzekucyjnego występują w poszczególnych sprawach.

W oparciu o tak postawione zarzuty powód wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 278 659,52 zł tytułem odsetek ustawowych liczonych od kwoty: 1.115.378, 68 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011 r. do dnia 27 lutego 2013 r. oraz od kwoty 40.000 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011r do dnia 4 marca 2013r, po pomniejszeniu o kwotę 6.996 zł;

- umorzenie postępowania w pozostałym zakresie, to jest co do należności głównej 1 155 378,68 zł i odsetek ustawowych w kwocie 6 996 zł;

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych;

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację reprezentująca pozwany Skarb Państwa Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za drugą instancję, w odniesieniu do kosztów zastępstwa procesowego pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

Po raz pierwszy rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 r. oddalił apelację oraz zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny uznał, że apelacja powoda okazała się nieuzasadniona.

Za pozbawiony racji uznał w szczególności Sąd odwoławczy pierwszy z podniesionych przez skarżącego zarzutów dopuszczenia się przez Sąd I instancji naruszenia przepisu art. 355 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w zakresie ograniczonego powództwa – cofniętego pozwu w zakresie należności głównej w kwocie 1 155 378,68 zł w stosunku do Skarbu Państwa. Zdaniem powoda wydanie wyroku we wskazanym zakresie stało się zbędne, należało więc umorzyć w tym zakresie postępowanie, a w rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należało uznać za stronę przegrywającą sprawę. Stanowiska powyższego Sąd Apelacyjny nie podzielił.

Sąd uznał, że wprawdzie w toku postępowania w niniejszej sprawie powodowy Szpital pismem procesowym z dnia 19 marca 2013 roku cofnął pozew wobec pozwanego Skarbu Państwa w zakresie kwoty należności głównej, podtrzymał natomiast roszczenie co do zapłaty odsetek ustawowych: od kwoty 1 115 378,68 zł od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia 27 lutego 2013 roku zaś od kwoty 40 000 zł – od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia 4 marca 2013 roku, a nadto pismem procesowym z 22 października 2013 roku powód cofnął dodatkowo pozew w zakresie odsetek ustawowych

w kwocie 6 996 zł, jednak pozwany Skarb Państwa nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu, konsekwentnie wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu i stanowisko to podtrzymywał do końca postępowania w sprawie. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu Apelacyjnego w świetle dyspozycji art. 203 § 1 k.p.c. powód nie cofnął pozwu ze skutkiem prawnym, albowiem doszłoby do tego tylko w razie jednoczesnego zrzeczenia się przezeń roszczeń we wskazanym zakresie, a tego w sprawie niniejszej niewątpliwie nie uczynił. W tej sytuacji, w ocenie sądu drugiej instancji, spełnienie przez współpozwanego J. A. świadczeń w wykonaniu zawartej z powodem w dniu 15 stycznia 2013 roku ugody nie spowodowało, aby wydanie wyroku w tej części w stosunku do pozwanego Skarbu Państwa stało się zbędne, co w konsekwencji uzasadniałoby umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Wskutek braku popierania przez stronę powodową powództwa względem pozwanego Skarbu Państwa w tej części, w której jednak nie zrzekła się ona roszczenia, potrzeba wyrokowania nie odpadła, a jedynie wobec braku przedmiotowego uszczerbku majątkowego po stronie powoda okazało się ono niezasadne i musiało podlegać oddaleniu. W konsekwencji skoro powództwo co do należności głównej oraz odsetek w kwocie 6 996 zł podlegało oddaleniu, to przy takim rozstrzygnięciu przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości zasądzenia zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda.

Za niezasadne uznał też Sąd odwoławczy pozostałe postawione przez skarżącego zarzuty – a więc naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolne ustalenie, że powód uzyskał wiedzę o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia wcześniej, niż z otrzymanych postanowień komornika R. K. , a także naruszenia art. 442¹ § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że roszczenia objęte niniejszym postępowaniem uległy przedawnieniu.

Sąd Apelacyjny wskazał, że art.442 (1) par.1 k.c. określa trzyletni okres przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, a zatem i szkody wyrządzonej przez komornika, których podstawą są przepisy art.23 ustawy o komornikach, jako opartej na reżimie odpowiedzialności deliktowej. Rozpoczęcie zaś tak określonego biegu przedawnienia uzależnione jest od momentu powzięcia przez poszkodowanego wiedzy tak o szkodzie, jaki i osobie zobowiązanej do jej naprawienia z tym, że o ile terminy powzięcia tych wiadomości nie będą tożsame (uzyskane w tym samym czasie), termin przedawnienia rozpocznie swój bieg od terminu, w którym poszkodowany powziął wiedzę co do drugiej z tych przesłanek, a zatem terminu późniejszego w stosunku do wiedzy już posiadanej, czy to co do szkody, czy to co do osoby zobowiązanej do jej naprawienia.

W tym zakresie Sąd Apelacyjny zaaprobował ustalenia Sądu pierwszej instancji w zakresie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i stwierdził, że niewątpliwie terminem, który wskazuje na wiedzę powodowego Szpitala co do samego faktu zaistnienia szkody były wydane w postępowaniach egzekucyjnych postanowienia Komornika o umorzeniu każdego z tych postępowań i naliczeniu spornych opłat egzekucyjnych z podaniem ich wysokości. W ocenie Sądu Apelacyjnego na bieg tego terminu nie miała wpływu okoliczność odnosząca do rozpoznania złożonych skarg na czynności komornika, gdyż złożenie takiej skargi nie należy do czynności przedsięwziętych bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia, do których odnosi się treść art. 123 par.1 pkt. K.c .

Na skutek skargi kasacyjnej powoda wyrokiem z dnia 27 stycznia 2016 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części oddalającej apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 23 października 2013 r oddalającego powództwo o zapłatę odsetek ustawowych od kwoty 1.155.378,68 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011 r do dnia 27 lutego 2013 r oraz od kwoty 40.000 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011 r do dnia 4 marca 2013 r i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie, oddalił skargę kasacyjną w pozostałej części oraz pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Najwyższy stwierdził, że skarga kasacyjna w części kwestionującej oddalenie powództwa w zakresie obejmującym należność główną i część odsetek, które zostały objęte ugodą i następnie zapłatą dokonaną przez pozwanego komornika, jako dłużnika solidarnego, jest bezzasadna.

Podkreślono, że w niniejszej sprawie doszło do wykonania zobowiązania odszkodowawczego w spornym zakresie przez jedną z osób solidarnie odpowiedzialnych z zamiarem zaspokojenia poszkodowanego, a następstwem tej czynności było cofnięcie pozwu wobec współodpowiedzialnego Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w G. jako dłużnika solidarnego. Pozwany nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu, a powód nie zrzekł się roszczenia, zatem czynność cofnięcia pozwu nie nastąpiła ze skutkiem prawnym a decyzja procesowa Sądu, polegająca na merytorycznym rozstrzygnięciu poprzez oddalenie powództwa, była prawidłowa. Skarga kasacyjna w braku uzasadnionych podstaw w tej części podlegała zatem oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c.).

Za uzasadniona natomiast uznał Sąd Najwyższy skargę kasacyjną w części zarzucającej błędną wykładnię art. 442¹ § 1 k.c. wyrażającą się w uznaniu, że dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu wobec przyjęcia jako początku biegu jego terminu daty złożenia przez dłużnika skarg na czynności komornika. Sąd Najwyższy wskazał, że Sąd Najwyższy zgodnie przyjmuje, że do czasu uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów egzekucji, stanowiącego podstawę ich pobrania, strona nie wie czy poniosła szkodę. Do tej chwili bowiem postanowienie może ulec zmianie i nie wiąże sądu ani stron postępowania egzekucyjnego. Z tych względów stwierdzono, że bieg przedawnienia roszczenia o odszkodowanie za szkodę poniesioną wskutek bezprawnego pobrania opłat egzekucyjnych dochodzonego na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji rozpoczyna się od daty uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów egzekucji. W konkluzji uznał Sąd Najwyższy, że interpretacja pojęcia „dzień, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia” w rozumieniu art. 442¹ § 1 k.c. dokonana przez sąd drugiej instancji była wadliwa.

Za chybiony uznał Sąd Najwyższy zarzut naruszenia art. 123 § 1 pkt 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że nie doszło do przerwy biegu terminu przedawnienia na skutek wniesienia przez powoda skarg na czynności komornika. Wskazał, że skarga nie jest czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej przez wadliwe wyegzekwowanie świadczenia

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał, że w zakresie odnoszącym się do oddalenia popieranego powództwa odnoszącego się do odsetek od zaspokojonej należności głównej skarga kasacyjna jest uzasadniona w stopniu skutkującym koniecznością wydania orzeczenia kasatoryjnego (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono w oparciu o art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Po raz kolejny rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny zważył, co następuje,

Art. 398²⁰ k.p.c. stanowi, że Sąd któremu sprawa została przekazana związany jest wykładnią prawa dokonaną w tej sprawie przez Sąd Najwyższy. W konsekwencji uznać należało, że roszczenie powoda w zakresie odnoszącym się do popieranego powództwa co do odsetek od zaspokojonej należności głównej nie jest przedawnione, gdyż bieg terminu przedawnienia rozpoczynał się z chwilą wydania prawomocnych postanowień ustalających koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji, co nastąpiło w kwietniu, maju i czerwcu 2009r. Zatem, skoro pozew wniesiony został w dniu 6 października 2011r, to nie upłynął trzyletni termin przedawnienia określony w art. 442¹ § 1 k.c.

Należało zatem merytorycznie rozpoznać sprawę w zakresie popieranym przez powoda, przy czym zgodnie z treścią apelacji i stanowiskiem zaprezentowanym na rozprawie apelacyjnej w dniu 2 czerwca 2016r, żądanie to dotyczyło zapłaty odsetek ustawowych: od kwoty 1.115.378,68 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011 r do dnia 27 lutego 2013 r oraz od kwoty 40.000 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011 r do dnia 4 marca 2013, pomniejszonych o kwotę 6.996 zł oraz kosztów procesu z obie instancje.

W tym zakresie apelacja powoda okazała się ostatecznie uzasadniona.

Sąd Apelacyjny wskazuje, iż prawidłowe rozstrzygnięcie każdej sprawy jest uzależnione od spełnienia przez sąd dwóch naczelných obowiązków procesowych, tj. przeprowadzenia postępowania dowodowego w sposób

określony przepisami procesowymi oraz dokonania wszechstronnej oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Rozstrzygnięcie to winno również znajdować oparcie w przepisach prawa materialnego adekwatnych do poczynionych ustaleń faktycznych.

W istniejącym systemie apelacyjnym postępowanie prowadzone przez sąd drugiej instancji - pozostając postępowaniem odwoławczym i kontrolnym - zachowuje walor postępowania rozpoznawczego, co oznacza, że sąd ten ma z jednej strony pełną, ograniczoną jedynie granicami zaskarżenia, swobodę jurysdykcyjną, z drugiej strony natomiast ciąży na nim obowiązek rozważenia wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów i wniosków. Sąd odwoławczy orzeka przy tym w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, dokonując na nowo jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny.

W konsekwencji, sąd drugiej instancji powinien naprawić wszystkie stwierdzone naruszenia prawa materialnego przez sąd pierwszej instancji, niezależnie od tego, czy zostały wytknięte w apelacji, pod warunkiem, że mieszczą się w granicach zaskarżenia. Sąd jest natomiast związany wskazanymi przez apelującego naruszeniami prawa procesowego (zob. uchwała Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC 2008/6/55).

W realiach niniejszej sprawy podstawą odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w G. jest przepis art. 23 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 roku, Nr 167, poz. 1191 ze zm.), zwanej dalej „u.k.s.e.”. Stosownie do art. 23 ust. 1 komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie i zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Natomiast odpowiedzialność pozwanego Skarbu Państwa znajduje oparcie w przepisie art. 23 ust. 3 tej ustawy, określającym solidarną odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkodę wraz z komornikiem (w analizowanej sprawie – w osobie obecnie już odwołanego komornika sądowego J. A.).

Dla rozstrzygnięcia o żądaniu powoda należało zatem ocenić ziszczenie się przesłanek odpowiedzialności komornika sądowego J. A. pod kątem dyspozycji przepisu art. 23 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, albowiem wprost od przesądzenia tych kwestii, w myśl art. 23 ust. 3 u.k.s.e., uzależniona była odpowiedzialność Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w G..

W judykaturze podkreśla się, że komornika nie łączy ze stronami postępowania egzekucyjnego stosunek o charakterze cywilnoprawnym (np. stosunek zlecenia), lecz stosunek publicznoprawny. Stąd powszechnie wywodzi się, że wyrządzenie przez komornika szkody stronie postępowania egzekucyjnego w ramach stosunku publicznoprawnego należy rozpatrywać w świetle przepisów o odpowiedzialności deliktowej (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 stycznia 2004 r., SK 26/03, OTK-A 2004/1/3; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2004 r., III CZP 54/04, OSNC 2005/10/168).

Zgodnie z art. 1 u.k.s.e. komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Należy go zaliczyć do organów władzy publicznej, wykonujących powierzone przez ustawę zadania przymusowego wykonywania orzeczeń sądowych. Z tej racji odpowiedzialność odszkodowawcza za szkodę wyrządzoną przez komornika przy wykonywaniu władzy publicznej mieści się w ramach konstytucyjnego modelu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w wyniku niezgodnych z prawem działań organu władzy publicznej, przewidzianego w art. 77 ust. 1 Konstytucji. Art. 23 u.k.s.e. odsyła do ogólnych reguł odpowiedzialności deliktowej, odesłanie to nie może pominąć konstytucyjnego modelu odpowiedzialności odszkodowawczej za szkodę wyrządzoną wykonywaniem władzy publicznej. W konsekwencji odpowiedzialność odszkodowawcza komorników oparta na podstawie art. 23 u.k.s.e. zachodzi w wypadkach wyrządzenia przez nich szkody działaniami lub zaniechaniami sprzecznymi z prawem, niezależnie od winy wymaganej na zasadach ogólnych (art. 415 k.c.) (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2008 r., III CSK 376/07, LEX nr 385587; z dnia 16 marca 2007 r., III CSK 381/06, OSNC 2008/2/28; z dnia 10 lutego 2010 r., V CSK 279/09, LEX nr 585901). Dla określenia odpowiedzialności odszkodowawczej komornika miarodajne są więc ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej przewidziane w art. 415 k.c. (szkoda, niezgodne z prawem zachowanie sprawcy oraz adekwatny związek przyczynowy), za wyjątkiem winy jako zasady tej odpowiedzialności.

W realiach rozpatrywanej sprawy Sąd Apelacyjny doszedł do jednoznacznego przekonania, że działanie ówczesnego komornika J. A. polegające na pobraniu opłaty od czynności egzekucyjnych podjętych w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego (w okresie restrukturyzacji) należało uznać za niezgodne z prawem. Nie budziło też żadnych wątpliwości sądu odwoławczego to, że na skutek tych czynności powód (a ściślej jego poprzednik prawny) poniósł szkodę w wysokości dochodzonej pozwem (ta zresztą nie była co do wysokości kwestionowana i wykazana została nadto dokumentami), która pozostaje w normalnym związku przyczynowym z niezgodnym z prawem działaniem komornika.

Pogląd taki w analogicznym stanie faktycznym wyraził także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 czerwca 2015r, sygn. akt II CSK 544/14, w którym m.in. wskazał, że nie ma uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że z zakresu działań i zaniechań komornika, stanowiących źródło szkody, o której mowa w art. 23 ust. 1 u.k.s.e. wyłączona jest czynność polegająca na ustaleniu i pobieraniu opłat egzekucyjnych.

Sąd Apelacyjny podziela konstatację i szczegółowe rozważania zawarte w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2008 roku, III CZP 90/08 (OSNC 2009/9/123), a wydanej w wyniku przedstawionego mu zagadnienia prawnego przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp., zgodnie z którą komornikowi nie przysługuje opłata egzekucyjna od czynności podjętych w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684 ze zm.), polegających na pobraniu należności z zajętej wcześniej wierzytelności i przekazaniu ich do depozytu sądowego. Kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje bowiem odrębnej regulacji, czy i jakie czynności egzekucyjne są dopuszczalne w czasie zawieszenia postępowania egzekucyjnego z mocy samego prawa. W związku z tym - na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. - ma odpowiednie zastosowanie art. 179 § 3 k.p.c. "Odpowiedniość" zastosowania tego przepisu prowadzi do wniosku, że w czasie zawieszenia postępowania egzekucyjnego z mocy ustawy komornik nie dokonuje żadnych czynności, z wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania. Niedopuszczalne jest zatem dokonywanie w tym okresie przez komornika czynności egzekucyjnych, a więc także takich, które polegają na przyjmowaniu od poddłużnika należności z zajętych wcześniej wierzytelności i przekazywanie ich do depozytu sądowego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 1978 r., IV CR 463/77, OSNCP 1978, nr 10, poz. 186). Zaaprobowanie takiej praktyki podważałoby podstawowy sens instytucji zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Konsekwentnie należy zatem przyjąć, że od dokonanej czynności egzekucyjnej, która była niedopuszczalna, komornikowi nie należy się opłata egzekucyjna, gdyż stosownie do art. 770 k.p.c. komornik może pobierać tylko koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Przeciwnie stanowisko pozostawałoby nie tylko w sprzeczności z powołanym przepisem, ale prowadziłoby do premiowania czynności komornika niedopuszczalnych albo sprzecznych z prawem. Wypadało nadto podkreślić, że powiązanie opłaty egzekucyjnej z efektywnością egzekucji jest konsekwentnie eksponowane zarówno przez Trybunał Konstytucyjny (por. wyroki z dnia 17 maja 2005 r., P 6/04, OTK-A Zb.Urz. 2005, nr 5, poz. 50 i z dnia 17 maja 2006 r., P 18/05, OTK-A Zb.Urz. 2006, nr 5, poz. 53), jak i przez Sąd Najwyższy (por. uchwały z dnia 25 września 1998 r., III CZP 25/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 68, i z dnia 16 grudnia 2005 r., III CZP 116/05, OSNC 2006, nr 12, poz. 197 oraz postanowienia z dnia 6 listopada 2003, III CZP 57/03, "Prokuratura i Prawo" 2004, nr 4, poz. 34 z dnia 14 lipca 2005 r., III CZP 42/05, "Biuletyn SN" 2005, nr 10, s. 14).

Wszystkie przesłanki odpowiedzialności zostały tym samym w sposób oczywisty spełnione w przedmiotowej sprawie. Ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji są na tej płaszczyźnie prawidłowe. Zdarzeniem, z którym powód łączy obowiązek odszkodowawczy, jest ustalenie i pobranie opłat egzekucyjnych sprzecznie z prawem, a to jak wynika z wcześniejszych rozważań zostało dowiedzione. Szkodą powoda jest natomiast obciążenie nienależnymi kosztami egzekucji w wysokości dochodzonej pozwem. Związek przyczynowy obu tych przesłanek jest niewątpliwy. Warto w tym miejscu zauważyć, że o tym, czy działanie komornika było niezgodne z prawem, nie przesądza ani jego wiedza, ani świadomość co do bezprawności działania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010r., V CSK 279/09, LEX nr 585901). Sam pozwany komornik J. A. (a właściwie jego opiekun prawny w jego imieniu) zawarł zaś w toku niniejszej sprawy w dniu 15 stycznia 2013r ugodę sądową, na podstawie której zobowiązał się i zapłacił należność główną, połowę kwoty odsetek ustawowych wyliczonych na dzień 1 czerwca 2010 r. i kwotę 7.217 zł tytułem kosztów procesu. Trudno o bardziej dobitne przyznanie spowodowania przedmiotowej szkody, aniżeli takie

właśnie oświadczenie samego jej sprawcy. Nie można również zapominać, że istnienie szkody wyraźnie wynika z treści prawomocnych postanowień wydanych przez komornika sądowego R. K. w kwietniu, maju i czerwcu 2009 roku, w których ustalił koszty egzekucji, które nie obejmowały opłat egzekucyjnych, już jednak wcześniej pobranych przez odwołanego komornika J. A..

Wobec tego na uwzględnienie zasługiwało roszczenie powoda względem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w G., jako dłużnika solidarnego (art. 366 k.c.), co do zasądzenia na podstawie art. 481 § 1 k.c. odsetek ustawowych od kwoty należności głównej 1.115.378, 68 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011 r. do dnia 27 lutego 2013 r. oraz od kwoty 40.000 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011r do dnia 4 marca 2013r, po pomniejszeniu o kwotę 6.996 zł uiszczoną przez samego komornika. Odsetki ustawowe od należności głównej przysługują powodowi od dnia następnego po upływie terminu do zapłaty określonego w wezwaniu do zapłaty (art. 455 k.c.). Wezwanie do zapłaty z określeniem terminu zapłaty na 7 dni od doręczenia wezwania zostało wystosowane względem Skarbu Państwa w piśmie z dnia 23 marca 2011 r. i wpłynęło do adresata 29 marca 2011r (k. 23). Tymczasem pismem z dnia 29 marca 2011 r. Prezes Sądu Okręgowego w G. odmówił zapłaty żądanej kwoty. W związku z tym pozwany ten pozostawał w opóźnieniu od dnia 6 kwietnia 2011r, gdyż 7- dniowy termin upływał z dniem 5 kwietnia 2011r. Skoro natomiast we wskazanym zakresie odsetki ustawowe przysługujące powodowi nie zostały zapłacone przez żadnego z pozwanych solidarnych, to był on uprawniony do ich dochodzenia od pozwanego Skarbu Państwa i taką też należność należało ostatecznie na jego rzecz zasądzić, przy uwzględnieniu faktu, że J. A. zapłacił kwotę 1.115.378, 68 zł dnia 27 lutego 2013r, a kwotę 40.000 zł dnia 4 marca 2013r (k. (k. 414) .

Reasumując, wobec uznania zarzutu przedawnienia za niezasadny i wykazania przez powoda wszystkich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w G., a także wobec treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2016r wydanego w niniejszej sprawie i stanowiska powoda zaprezentowanego na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016r, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż zasądził od pozwanego Skarbu Państwa-Prezesa Sądu Okręgowego w G. na rzecz powoda (...) Szpitala (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. odsetki ustawowe od kwoty należności głównej 1.115.378, 68 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011 r. do dnia 27 lutego 2013 r. oraz od kwoty 40.000 zł za okres od dnia 6 kwietnia 2011r do dnia 4 marca 2013r, po pomniejszeniu o kwotę 6.996 zł., o czym orzeczono na podstawie art. 23 u.k.s.e. w punkcie I wyroku.

W zakresie kosztów za postępowanie pierwszoinstancyjne, orzeczenie zostało wydane na podstawie art. 100 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł w punkcie II wyroku, zgodnie z art. 100 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

Wskazać należy, że w ostatecznym rozrachunku powód wygrał apelację jedynie w zakresie odsetek od należności głównej, gdyż apelacja co do należności głównej została oddalona, podobnie jak skarga kasacyjna w tym zakresie.

Łącznie powód domagał się w niniejszej sprawie zasądzenia kwoty 1.434.044 zł, na co składało się 1.155.278 zł należność główna i 278.666 zł jako odsetki po ich skapitalizowaniu, a ostatecznie utrzymał się z żądaniem wobec pozwanego Skarbu Państwa co do odsetek od należności głównej. Oznacza to, że powód wygrał postępowanie apelacyjne i kasacyjne jedynie w 20 %, w takim też zakresie zostały rozliczone wszystkie poniesione przez strony na tych etapach postępowania koszty, przy przyjęciu, że łączne koszty powoda w tych postępowaniach to 22. 933 zł (5400 zł – zastępstwo procesowe w postępowaniu apelacyjnym oraz 13.933 zł opłata od skargi kasacyjnej i 3600 zł koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym) , a koszty pozwanego to 9000 zł (koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym -5400 zł, a w postępowaniu kasacyjnym – 3600 zł). W konsekwencji powodowi należne było 20% z 22.933 zł, tj. 4.587 zł, a pozwanemu 80% z 9000 zł, tj. 7200 zł, co po wzajemnej kompensacie skutkowało zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanego- 2.613 zł.

M. Wojtkiewicz A. Sołtyka M. Gawinek